

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

ŘÍJEN 2021

Milí čtenáři sborového dopisu,

začátek září je vždycky náročný a plný nejruznějších akcí, takže sborový dopis dostáváte až nyní. Snad jste nepřišli o žádnou důležitou pozvánku. Přichází trochu zklidnění od mimořádných akcí a rozjíždějí se ty pravidelné.

Před námi je svátek Děkuvzdání za úrodu. Nemyslíme přitom jenom na bohatství úrody, děkovat můžeme třeba právě i za všechno to, co jsme v poslední době mohli prožít, za prázdninový odpočinek, za poznání nových míst či za chvíle, kdy jsme mohli být se svými blízkými. Kéž vám něco z toho připomene i tento sborový dopis. Ať se vám dobře čte.

Bohudíky

z kázání Jiřího TENGLERA

„Bohudíky!“ – tisíckrát to vyřkneme bez uvažování, bez přemýšlení, beze smyslu. Vyřčeno bez ohledu na Boha. „Bohudíky!“ – slovní spojení, které se používá při kdejaké maličkosti jako prázdňá fráze. Takové drobné mince naší řeči. Jenom se pletou a nic moc za ně pořídíte. Drobáky bez myšlenek a bez citu.

„Bohudíky!“ – v nejlepším případě jakýsi povzdech po překonaném nebezpečí. Jakási neuvědomělá střelná modlitba.

Někomu se může zdát těžké vůbec děkovat – obzvláště Bohu. A není se tomu co divit. Copak nás okolní svět neučí, že si sám utvářím svůj život? Že si zodpovídám sám za sebe. Máš svůj život ve svých rukou, zní výzva dneška. Odsunuta je osvědčená křesťanská písnička, že „Pán Bůh má v rukách celý svět“.

Může se nám zdát těžké děkovat. Zvykli jsme si, že na to či ono mám nárok. Musí mi to prostě být k dispozici. Mám nárok na hmotné zabezpečení. Na pravidelný příjem, na obchody vybavené jídlem a pitím, na teplou vodu, na střechu nad hlavou, na slušnost okolních lidí. Mám právo. Starám se – občas přímo urputně bojuji – o svá práva: vůči státu, vůči lidem – klidně i vůči Bohu. Ale teď mohu odložit své nároky. Mohu odložit své nekoněčné starání, co mi kdo musí poskytnout a přenechat. Mohu se zastavit a říci. Tolik jsem už toho dostal. Já mohu, vy můžete děkovat.

Já jsem nestvořil svět. Že svět stále ještě existuje, není moje zásluha. Nikdo nemůže tvrdit opak. Skutečně hraničí s Božím zázrakem, že navzdory pomateným lidem tahle planeta dosud neexplodovala, že stromy stále ještě rostou a zvířata – aspoň některá – dosud stále přezívají. Já v tom cítím Boží stvořitel-

skou sílu a tuším jeho vůli. Vůli zachovat mne i tento svět. Tahle planeta má žít.

Já jsem nevytvořil sám sebe. Nedal jsem si život a také jsem to nebyl já, kdo mne podnes držel naživu. Opravdu – tohle nezvládnou, ačkoliv jinak se svým životem dělám poměrně hodně. Pociťuji v tom Boží vůli, rozpoznávám, že je to on, můj Bůh, kdo chce život a ne smrt.

Já jsem si nedal své schopnosti a příležitosti. A když pomyslím, co jsem s nimi a z nich udělal, pak se domnívám, že pravděpodobně každý člověk dostává mnohem více šancí a svým talentem by dokázal mnohem více, než kolik je vůbec během jednoho života možné stihnout. Opět v tom spatřuji vrchovaté dary Pána Boha pro jeho stvoření, dary i pro mne.

Jeho lásku jsem si nezasloužil ani nevydoby. To především. Že Bůh přišel v Ježíši Kristu a k nám, je zcela plodem jeho lásky, jeho dobroty a náklonnosti. Nedokážu sám sebe vykoupit – vytáhnout z toho, co dělá život tolik těžký, co mi druzí lidé předhazují. Jsem zachráněn pro život z Boží velkorysosti.

„Bohu díky!“ není jenom povzdech. Není to jenom fráze. Klidně se ta slova mohou stát výrazem vděčnosti.

Každoroční slavnost děkuvzdání mi připomíná, že Bohu dlužím poděkování. Že mi schází vděčnost, vděčnost přiměřená všemu tomu, co pro svůj život dostávám. Děkuvzdání je příležitost vyjádřit Stvořiteli svou vděčnost a přiznat, že naše vděčnost nemá žádné přesné hranice, neboť nelze přesně vypočítat, co všechno jsme v uplynulém roce dostali.

Bohudíky!

Kalendář

NADCHÁZEJÍCÍ UDÁLOSTI

Brigáda

(sobota 16. října, 9:00)

Bohoslužby Děkčinění

(neděle 17. října, 9:45)

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ

Od konce září se všechna setkání konají bez omezení.

Kavárnička

(pondělí, 14:00)

Maminky s dětmi

(čtvrtek, 9:00)

Konfirmační

(čtvrtek, 16:00)

Biblická pro děti

pátek, 13:00 (1. – 3. tř.),

14:15 (4. – 6. tř.)

Mládež

pátek, 18:00 (dle domluvy)

Videopřenosy z kostela

V minulém sborovém dopise jsme informovali o rozhodnutí vybavit kostel stálou videokamerou a zároveň obnovit systém zvucení. Obojí se v červnu podařilo a rozdíl oproti předchozímu stavu je zřetelný.

Nedělní bohoslužby tedy i nadále vysíláme a budeme vysílat na kanále Youtube a každý, kdo má zájem, si je zde může pustit jak v přímém přenosu, tak ze záznamu. Na sborovém Youtube kanále ale naleznete daleko víc – záznamy vánočních divadel, přednášek a snad časem bude přibývat i další. Zveme vás, abyste si na našem kanálu odklikli odkaz „Odebírat“ a vždycky, když se objeví něco nového, budete hned informováni.

Přístup na Youtube kanál:

<http://podebrady.evangnet.cz/youtube>
(zde si prosím odklikněte „odebírat“).

Odkaz na přímé přenosy:

<http://podebrady.evangnet.cz/videoprenosy>

GlorietFEST popáté

Michal a Petra LOUČOVI

Vlastně je to k neuvěření. V roce 2017 vznikl nápad podpořit opravy staticky narušeného altánu Gloriet sérií kulturních akcí, které by rekonstrukci propagovaly a pomohly i se shromáždováním potřebných financí. Už první rok se toho stalo hodně, koncerty, debaty a samozřejmě první GlorietFest, na kterém nás nejdříve vyděsilo příšerné počasí, ale následně obrovsky potěšila skvělá reakce návštěvníků, kteří se nenechali odradit, semkli se a i propršený festivalový den si užili. Od té doby se počasí nebojíme.

Letos máme za sebou neskutečný pátý ročník, který proběhl v sobotu 18. září, tedy tradičně třetí zářijový víkend. Za ty roky se hodně věcí kolem festivalu ustálilo. Přípravy začínají již zkraje roku, kdy Martin Fér začíná sepisovat žádosti o granty na podporu festivalu (letos Město Poděbrady, Ministerstvo kultury ČR a Českobratrská církev evangelická). Festival se snažíme naplánovat tak, aby rozpočet příliš nepřevyšoval získanou podporu a maximum utržených peněz zůstalo ve prospěch Glorietu. Zde je třeba připomenout, že samotný altán se našťastí podařilo opravit a de facto zachránit, na nákladnou opravu však stále čeká větší část teras, které jsou nedílnou součástí této poděbradské kulturní památky.

Dalším krokem v činnosti „festivalového výboru“ je vymyšlení a sestavování programu, který se opírá především o hudební rozhled Honzy Patky. Osvědčila se nám při tom konkrétní dramaturgie. GlorietFest je ze začátku vždy spíše „k poslechu“, přičemž v úvodu často dostávají prostor různí lokální hudebníci. Letošní pátý ročník tak zahájila skupina Mameluk s přehlídkou známých rockových hitů. Následně obvykle zařazujeme divadlo a další lákadla pro malé i velké. V divadelní aréně pod kaštanem jsme tentokrát zhlédli zábavný i poučný Zvěřinec pana Ezopa v podání Divadla NAVĚTVI.

Nedílnou součástí odpoledního programu jsou rovněž přednášky a debaty, doposud vždy zaměřené na lokální téma či osobnost. V tomto roce jsme učinili výjimku a přizvali cestova-

tele a hudebníka Matěja Ptaszka, který v kostele nejprve vyprávěl o svých zážitcích z několikaletého pobytu v Kolumbie a vpozdvečer se poté v doprovodu hudebníka Bužmy předvedl i jako vynikající interpret dřevního amerického blues a přední český hráč na foukací harmoniku. Pozornému posluchači jistě neušlo, že Ptaszek na festival přijel vybaven pásem, do kterého byly jeho nesčetné foukací harmoniky zastrkány jako náboje do kovbojského opasku. A to nebylo vše. S blížícím se večerem postupně vystoupivší skupiny „přidávají pod kotel“. Během večera vystoupily další tři zajímavé kapely. Raggae hrající All Mad Here, rozverně punkem říznutý Vasilův Rubáš, který mnohé roztačil (a na závěr publikum drze zchladil pomocí hasičího přístroje). Nakonec všechny definitivně do varu dostali energičtí Funk Corporation v čele s někdejší reportérem České televize Tomášem Drahoňovským. GlorietFest 2021 tak po desáté hodině vyvrcholil v rytmu funku.

Na tomto místě bychom teď rádi připomenuli všechny ty úžasné lidi, kteří se do příprav a samotného festivalu zapojili (omlouváme se, pokud jsme na někoho zapomněli). Bez jejich nadšení a práce by festival jedno-

duše nebyl. My všichni jsme totiž GlorietFest! Dobrovolníci z řad evangelické církve zajistili stavbu a provoz našeho stanového městečka a bezkonkurenční gastronomii. Kromě jídla jsou stálíci káva z lokální pražírny Amáres coffee & First crack coffee a čaj z Čajovny Na Kopečku. Stany a vybavení zapůjčili dobrovolní hasiči z Polabce, Pískové Lhoty a Ratenice, evangelíci z Mladé Boleslavi a spolku Běhej Poděbrady. Pódium a světla poskytl Josef Jelínek. Přízeň nám zachoval Antikvariát Poděbrady, který svou nabídku obohatil o knižní swap a dílničku Kláry Forstové z ARTeliér. Dětské obličejky neúnavně jako vždy zdobila Janka Frýdlová. K tomu všemu se letos opět rozrostla nabídka festivalových triček a tašek, které graficky ztvárnil autor našich festivalových plakátů Pavel Ševčík (Purpure). Ojedinelým zážitkem v doprovodném programu byla zážitková výroba exotické raku keramiky, kterou připravili Milan Exner, Kristýna Exnerová a Ivan Sagač. Za drobný poplatek si každý zájemce mohl vlastnoručně vyrobit a nechat vypálit krásný vzpomínkový předmět. Ostatní se kochali ohnivou show, která celý proces provázela.

Snad nebude troufalé, když prohlásíme, že se i pátý ročník GlorietFestu vydařil! Navíc máme radost, že jej místní přijali za svůj a zároveň, že úspěšně začal lákat místní i přespolní. Jak trefně vystihl Milan Exner, vlastně je to takové poděbradské posvícení, které se jinak ve městě nekoná a nijak nepřipomíná. Návštěvníky sice při vstupu nepočítáme, ale oproti prvnímu ročníku jich je rozhodně násobně více, současně si akce stále zachovává báječnou komunitní a přátelskou atmosféru. Od počátku se snažíme o festival multizá-
nrový, rodinný a přátelský ke všem generacím a to rozhodně chceme zachovat i do příštích let. Částka z dobrovolného vstupného a prodeje občerstvení určená na další opravy altánu se jistě také hodí! Ještě jednou tedy všem díky a už teď se moc těšíme 17. září 2022 na viděnou!

Významná data a události poděbradského sboru ČCE

Z kronik vybírá Vladimír RUDAJEV

Období od r. 1945 do 1958

V počátečních poválečných letech jsou nedělní bohoslužby hojně navštěvovány, účast 200 posluchačů není žádnou výjimkou. V květnu r. 1945 se bohoslužeb účastnili i členové poděbradského MNV. Sbor v tuto dobu má 2 279 členů. Hned po ukončení války se začíná rozvíjet bohatý sborový život, kromě nedělních poděbradských bohoslužeb jsou bratrem farářem, sestrou katechetkou a vikářem vedeny bohoslužby i v Křečkově a v Koutech. V letech 1949 a 1950 jsou bohoslužby konány jednou měsíčně i pro vězeňkyně, které pracují ve sklárnách Invald. Vzhledem k nedostatku kazatelů v pohraničních sborech, má v letech 1945 až 1951 poděbradský farář jednou měsíčně bohoslužby v Rumburku, Šluknově a Varnsdorfu. Tam mívá během neděle tři kázání.

Ve sboru probíhají pravidelné biblické hodiny a to nejen v Poděbradech, ale i v Kluku, Přední Lhotě, v Křečkově, v Koutech a ve Velkém Zboží. Vzhledem k tehdejší dopravní možnosti zabrala návštěva vesnických shromáždění hodně času. Poděbradští kazatelé chodili buď pěšky, nebo jezdili na kole. Často jim vypomáhal svým autem br. J. Lounek st.

Mládež v obvyklém počtu okolo 30 se pravidelně schází jednou týdně. Konfirmační výuka je dvouletá. V jednom ročníku bývá kolem 25 konfirmandů. Nedělní škola pro děti do 14 let je vedena ve skupinkách o cca deseti dětech. Celkem bývá v nedělní dopolední škole, která navazuje na ranní bohoslužby, okolo 130 dětí. Samozřejmě pro učitele v nedělní škole probíhá pravidelně jeden večer v týdnu příprava.

V letech 1945 – 1953 je povinná výuka náboženství na základních školách (1. - 9. třída)

a i v prvních čtyřech ročnících gymnasia. Ve vyšších ročnících gymnasia je výuka náboženství dobrovolná. Na základních školách učí náboženství sestra katechetka Slámová, na gymnasiu J. B. Jeschke a výuku dětí v Křečkově

a Koutech sestra J. Altmanová. Od roku 1953 se vyučuje náboženství jen jako zájmový kroužek. Rodiče musí dítě přihlásit u ředitele, který je však upozorňuje, že jde o nevědecký názor.

Koncem čtyřicátých a počátkem padesátých let kromě faráře Jeschke a katechetky A. Slámové působí v Poděbradech vikář Pleva, který však v roce 1946 odchází do Hlinska, dále vikář Kotouček (v roce 1949) a v letech 1951 – 1953 vikář Jaromír Sklenář. Br. farář Jeschke navíc přednáší na teologické fakultě v Praze, kde v roce 1948 byl jmenován docentem systematické teologie a od r. 1952 jako profesor vede katedru praktické teologie.

Další aktivitou sboru byly organizace shromáždění vždy 5. července k uctění památky Mistra Jana Husa. Kromě vzpomínkových přednášek zde zpíval evangelický pěvecký sbor. Tento sbor měl velmi dobrou úroveň a často vystupoval při různých i mimocírkevních příležitostech.

V roce 1949 je inovováno zařízení stávajícího kostela, např. je zakoupeno nové harmonium, které je instalováno na staré fary a do kostela je zakoupen elektrický pohon varhan. Již od roku 1955 se především staršovstvo zabývá přípravou stavby nového kostela. Ing. Wurm z městského výboru navrhl provést stavbu nového kostela pod názvem adaptace staré fary. V roce 1956 sdělila Synodní rada, že na stavbu kostela přispěje částkou 100 tis. Kč, stejnou částku si má zajistit i sbor a 200 tis. Kč přispěje MNV Poděbrady. Kostel by měl být postaven v roce 1957. V květnu r. 1956 Ing. Bareš ze Synodní rady předkládá plány na budoucí kostel: modlitebna je navržena pro 350 lidí, sborová místnost velká pro 100 lidí a malá pro 50 lidí, dále by stavba zahrnovala i byt pro kostelníka, vikáře a jednu místnost pro hosta. Předložený plán posuzují členové našeho sboru – stavitelé Peřina a Kneř. MNV Poděbrady oznamuje, že spolu s poděbradským sborem se stane investorem nového kostela.

K významným událostem sboru patří jistě i návštěvy významných osobností, či uspořádání různých setkání. Např. v roce 1946 vítá br. farář Jeschke v Poděbradech amerického generála Marc Clarka a jeho štáb, v roce 1950 navštíví sbor synodní senior dr. Viktor Hájek, v dubnu 1954 měl evangelickým kostele kázání dr. Martin Niemöller, který byl za války vězněn v koncentračním táboře. Na jeho kázání byl přeplněný kostel.

V roce 1953 měla jednání v Poděbradech redakční rada Kostnických jisker a v květnu 1954 se v Poděbradech konala konference delegátů na valné shromáždění protestantských církví v Chicagu. Byli přítomni reprezentanti protestantských církví v ČSR. Prof. J. B. Jeschke byl na tuto konferenci delegován za bohosloveckou fakultu. V květnu 1954 se konalo v poděbradském sboru Bratrské sejití (církve Evangelická, Jednota československá a církev Československá k 500. výročí založení Jednoty bratrské, byla velká účast, přeplněný kostel - 505 lidí).

Jak bylo uvedeno, o život církve se v uvedeném období starali většinou mužové, farář a vikáři. Výjimkou byla sestra katechetka A. Slámová, které patří i některá prvenství v evangelické církvi. V roce 1953 jako první žena evangelické církve oddala manželský pár. V prosinci 1953 patřila mezi první čtyři ženy, které byly synodním seniorem Dr. V. Hájkem ordinovány na farářky evangelické církve. V tomto roce byla také jednomyslně zvolena vikářkou sboru. V srpnu 1958 však, jako farářka, odchází do sboru v Trnávce.

Vážený čtenáři, jistě jste postřehl, že jsem se v příspěvku nezmínil o „vítězném únoru“ 1948, jehož důsledky se velice projeví na činnosti církví v Československu. Tomuto tématu věnuji příští příspěvek.

Sjezd mládeže

Barbora RYGLOVÁ

Od 24. do 26. září 2021 se konal Sjezd (nejen) evangelické mládeže, který byl letos v Táboře. Názvem Sjezdu bylo (Ne)přátel se nelekejme, na množství nehleďme, některé přednášky se proto zaměřovaly na husity, popřípadě na vztah ČCE k husitům.

Mně osobně nejvíce zaujala přednáška od Elišky Geislerové Boj s vnitřním nepřítelem, která se věnovala psychickým problémům, myšlenkám na sebevraždu a na vnitřní cestu s Bohem. Hodně zajímavá byla také například přednáška od psychologa Pavla Rataje Lásky a partnerství jako cesta k sebepoznání nebo workshop o uprchlických táborech.

Pokud náhodou nebyla zajímavá přednáška, mohli jsme se občerstvit v PUBu nebo se projít po krásném Táboře a dát si vyhlášenou zmrzlinu. Kromě toho byla také možnost

zajít si do samoobslužné kavárny pražského SOMu, koupit si sjezdové tričko nebo si porýdit listky do tomboly, ve které se daly vyhrát například listky na další Sjezd nebo na plesy pořádané různými SOMy.

Ke Sjezdu podle mě neodmyslitelně patří také koncerty, které se letos opravdu povedly. V pátek byl koncert Terne Čhave a v sobotu vystoupila skvělá kapela Oops.

Sjezd byl v neděli zakončen bohoslužbami, které byly zaměřeny na téma (Ne)přátel se nelekejme, na množství nehleďme a hudebně doprovázeny lidmi, kteří přes víkend absolvovali hudební dílnu.

Příští rok se bude Sjezd konat v Ostravě a já moc doufám, že budu mít možnost na něj jet, protože je to pro mě vždycky skvělý a poučný zážitek.

„Velký“ tábor

Anna ZALABÁKOVÁ

I letošní tábor u Bratřic se velmi vydařil a vybavil nás do dalšího roku novými zážitky i tábornickými dovednostmi. Několik táborů kolem nás bylo evakuováno z důvodu zatopení stanů a velkých bouřek. Špatné počasí se však našemu tábořišti z velké části vyhnulo a náš program nebyl ničím narušen.

Letošním tématem se stala cesta vesmírem, na děti proto čekala stavba rakety, noční hra se světelnými náramky, obchodování s jinou civilizací i simulace ztroskotání vesmírného korábu. Zapomenout se nemohlo ani na klasickou táborovou náplň. Ráno začínalo často proklínáním rozsvičkou. Během dopoledne se pak děti rozdělily na mladší a starší a společně s Martinem Férem a Majdou Káninskou si povídaly, zamýšlely se i vytvářeli nad biblickými příběhy. Poté následovaly výzvy. Možnost byla zdokonalit se nejenom ve zdravotědě, fyzice nebo přírodovědě, ale objevily se i úkoly literární, výtvarné nebo testy vytrvalosti a chuti. Polední klid většina trávila odpočinkem, sběrem borůvek nebo přípravou večerního ohně. Odpoledne bývalo plné her v lese nebo na louce, při kterých jednotlivé skupinky získávaly body do závěrečného hodnocení. Jednou z nejoblíbe-

nější částí dne byl pak večerní táborák s písničkami a četbou knihy.

První dny jsme si užívaly skvělé jídlo Lenky Mičánkové, po jejím odjezdu však došlo i na gurmánské speciality jako francouzská polévka z pytlíku od Martina F. nebo těstoviny s kečupem od Matěje a Jonáše.

Největší dobrodružství nás čekalo na zpáteční cestě, kde jsme pro zrušení spoje museli jet neplánovaně metrem a poté čekat na příjezd rodičů. Myslím, že jsme si celý týden všichni užili a můžeme se jen těšit, co za zážitky nás čeká příští rok.

„Minitábor“

Martin FÉR

Už počtvrté jsme vyrazili na „minitábor“, tedy jakousi přípravku pro předškolní děti, aby pro ně účast na „velkém“ táboře nebyla velkým skokem do neznáma. Anebo možná spíše příprava pro rodiče, aby věděli, co jejich dítě čeká? Anebo aby si také vyzkoušeli tábořit a mohli si užít tu radost, která se dá zažívat každý den u táborového ohně, daleko od hluku a shonu civilizace, při lítání po lese, při společných hrách, několikadenním nepřetržitým pobytu na čerstvém vzduchu, nepohodlí při spaní pod stanem, na postelích, co jsou trochu z kopce...

No, něco z toho prožívají rodiče spíše zpovzdálí, program a lítání po lese zajišťuje mládež, rodiče sedí v jídelně při družném rozhovoru, či stolních hrách a s radostí pozorují, jak je o jejich ratolesti postaráno. Pomůžou v kuchyni, kterou už od začátku bezvadně a dokonale obstarává Honza Tesař, rozdělí si mytí nádobí, zajistí nákupy. Ale nakonec vlastně i do her se občas zapojí. Minitábor, je to jen pár dní, ale stojí za to. Z předškoláků se pomalu stávají školáci – moc nevíme, jak to udělat... nechcete si to někdo další s malými dětmi zkusit a vyrazit?

Stalo se ve sboru

• Noc kostelů se odehrávala 28. května a téměř nebylo poznat, že by nás nějak omezovala probíhající epidemie. Organizovaný program se odehrával především ve venkovních prostorech (zpívání ze zpěvníku Svítá s mládeží, koncert kapely Bunny Munroe and The Avril Lavigne Lovers, grilování kýty) – ve vnitřních prostorech pak lidé korzovali, aby si prohlédli tradiční výstavy knih, matrik, plánů, fotek... Návštěvníků přišlo opět nepočítaně.

• Synod zvolil novou synodní radu. Synodním seniorem bude od listopadu Pavel Pokorný, jeho náměstkem Ondřej Titěra a Roman Mazur. Synodním kurátorem bude Jiří Schneider, jeho náměstkyní Simona Kopecká z Opavy a Jana Šarounová z Prahy-Vinohrad

• Na sbírku darů Jeronýmovy jednoty jsme vybrali 22 920,- korun a na sbírku pro Diakonii ze svatodušní neděle 3 650,- Kč.

• V kostele bylo instalováno nové ozvučení a zařízení pro videopřenosy. Ty probíhají každou neděli. V účelové sbírce pro tento účel se vybralo 55 tisíc korun (z celkové ceny 94 tisíc).

• V neděli 30. května byl na sborovém shromáždění zvolen na dalších pět let farářem sboru Martin Fér. Byly rovněž schváleny zprávy, rozpočet a další náležitosti.

• V neděli 13. června byla pokřtěna Barbora Steklá.

• Začátkem prázdnin proběhly tábory pro malé i velké děti, více viz články jinde.

• Probíhá restaurování ozdobných čuček patřících na schodiště pod Glorietem.

• Na jižní Moravě a v severních Čechách pro-

běhlo tornádo a velké bouřky. Na pomoc prostředkovanou naší Diakonii jsme vybrali a odeslali 33 470,- Kč.

• Během prázdnin se v našich prostorách odehrálo několik svatebních obřadů.

• Sborová dovolená se opět konala v prostředí areálu „Chatky na jihu“ nedaleko Třeboně a zúčastnilo se jí kolem 40 účastníků.

• Nechali jsme vypracovat projekt na obnovu hromosvodů na faře a instalaci nových na kostele.

• Polabská evangelická pouť se letos opět konala první zářijovou sobotu. Kolem osmdesáti účastníků z celého seniorátu si vyslechlo přednášku Pavla Hoška o moci příběhu, pro děti bylo na zahradě divadlo a hry, procházka s prohlídkou hydroelektrárny, volejbal a samozřejmě výborný oběd.

• V neděli 12. se září se konečně konala rok odložená confirmace. Confirmováni byli Luisa Hofmanová, Nikola Málková, Anežka Ryglová a Vilém Brynych.

• V sobotu 18. září proběhl pátý ročník GlorietFestu. Benefiční výtěžek opět překonal 100 tisíc korun a bude použit na pokračující opravy

vu Glorietu (či spíše teras pod ním, na kterýžto projekt máme rozpočet téměř 2 miliony korun).

• Noc literatury je celosvětová akce, při které se na různých místech čtou výňatky ze zajímavých knížek. V Poděbradech ji pořádala 22. září Městská knihovna a v našem sborovém sálu Ekklesia četl celý večer herec Jan Čenský ukázkou z knihy Královna hor od rakouského autora Daniela Wissera.

• Poslední zářijový víkend se mládež zúčastnila celocírkevního Sjezdu mládeže v Táboře. Z našeho sboru na něj vyrazilo cca 10 účastníků.

• Vzhledem k nedostatku místa na místní Základní umělecké škole jsme poskytli naše prostory pro výuku bubeníků. Stejně tak u nás našel dočasný azyl nízkoprahový klub občanského sdružení Leccos, které v současné době rekonstruuje prostory vedle nádraží a po dobu rekonstrukce u nás bude pobývat.

• Sborový program se opět rozjíždí standardně.

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01

telefon: 721-832-383

email: podebrady@evangnet.cz

web: <http://podebrady.evangelnet.cz>

účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

Adresát: